

Η εορτή του Αγίου Νικάνορος στην Αγκαθιά (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 7 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Αγκαθιάς επί τη εορτή του Αγίου Νικάνορος.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἐλαμψεν ἡ μνήμη σου, ὡς ἄλ-λος ἥλιος σή-μερον, καί τήν γῆν ἐφώτισεν αὐγαῖς τῶν θαυμάτων σου, ἔνδοξε Νικάνορ».

Χθές ἡ Ἐκκλησία μας πανηγύρισε τή μεγάλη ἐορτή τῆς ἐνδόξου Με-ταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας, τήν ἀποκάλυψη, δηλαδή, τῆς θεί-ας φύσεως πού ἔκανε ὁ Χριστός στούς τρεῖς μαθητές του, τόν Πέ-τρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη, λίγο πρίν ἀπό τό Πάθος του, ἔτσι ὥστε, ὅπως λέγει ὁ ἱερός ὕμνο-γράφος, ὅταν θά τόν ἔβλεπαν νά σταυρώνεται, νά κατανοήσουν ὅτι τό Πάθος του ἦταν ἐκούσιο καί ὅτι Αὐ-τός ἦταν ὁ Σωτήρας καί Λυτρω-τής τῶν ἀνθρώπων πού θυσιαζό-ταν γιά χάρη μας.

Ὁ Χριστός ὅμως μεταμορφώθηκε ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του καί γιά ἕναν ἀκόμη λόγο, γιά νά τούς δεί-ξει ποιός εἶναι ὁ ἀληθινός στόχος τους καί ποῦ πρέπει νά ἀποβλέ-πουν στή ζωή τους, πιστεύοντας στόν Χριστό καί ἀκολουθώντας τον. Διότι ὁ Θεός ἔπλασε τόν ἄν-θρωπο κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίω-σίν του. Μᾶς ἔπλασε σύμφωνα μέ τή δική του εἰκόνα καί μᾶς ἔδωσε τή δυνατότητα νά ὁμοιάσουμε σέ Ἐκεῖνον μέ τήν προσπάθεια καί τόν ἀγώνα μας καί νά γίνουμε καί ἐμεῖς θεοί κατὰ χάριν.

Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός ἔδωσε μέ τή Μεταμόρφωσή του στούς μαθη-τές του μία εἰκόνα τῆς Θεότητός του, τούς ἔδειξε πῶς θά τόν βλέ-πουν «οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ», τούς ἔδειξε ποιὰ θά εἶναι ἡ αἴγλη καί τό φῶς πού θά περιβάλλει ὅσους «με-τα-μορφωθοῦν ἐν Χριστῷ», ὅσοι θά κατορθώσουν νά φθάσουν ἀπό τό κατ' εἰκόνα στό καθ' ὁμοίωσιν.

Τούς ἔδωσε ὁ Χριστός μία εἰκόνα γιά τό πῶς μεταποιεῖ καί μεταμορ-φώνει τόν χοϊκό καί ἁμαρτωλό ἄνθρωπο ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅταν αὐτός προσπα-θεῖ καί ἀγωνί-ζε-ται νά ζήσει σύμφωνα μέ τό θέ-λη-μά του, ὅταν προσπαθεῖ καί ἀγω-νίζεται νά καθάρει τήν ψυχή του ἀπό τήν ἁμαρτία, τά πάθη, τίς ἀδυναμίες καί τό κακό πού φω-λιά-ζει μέσα του καί νεκρώνει τήν ψυχή του καί τόν καθιστᾷ ὑποχεί-ριο τοῦ διαβόλου. Γιατί κάθε ἄν-θρωπος ἔχει τή δυνατότητα νά με-τα-μορφωθεῖ μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἄν ἀγωνισθεῖ νά καθαρίσει τήν ψυχή του ἀπό τήν ἁμαρτία καί τά πάθη. Κάθε ἄνθρωπος ἔχει τή δυνατότητα νά δεῖ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ νά καταυ-γάξει καί τή δική του ψυχή, ἄν ἀγωνίζεται νά ὑψωθεῖ ἀπό τά γήινα καί ὕλικά πράγματα πού τόν κρατοῦν στόν κόσμο καί τόν ἐμπο-δίζουν νά συναντήσῃ τόν Θεό καί ἐπι-καλεῖται τή χάρη καί τή βοή-θειά του γιά νά ἐπιτύχει τόν σκοπό του.

Ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος ἦταν καί ὁ ἐορταζόμενος ἀπό τήν Ἐκκλησία μας σήμερα

καί ἰδιαιτέρως τιμώ-με-νος στήν ἐνορία σας ὁσιος Νικά-νωρ. Ἡ ἐπιθυμία του γιά τήν κά-θαρ-ση καί τή μεταμόρφωση τῆς ψυ-χῆς του τόν ὁδήγησε ἀπό τή Θεσσαλονίκη στή Σκήτη τῆς Βε-ροίας, καί ἀπό ἐκεῖ, ἐπιθυμώντας μεγαλύτερη μόνωση καί ἡσυχία, στό ὄρος Καλλίστρατο, τό ὁποῖο ἔγινε τό δικό του Θαβώρ, γιατί ἐκεῖ ἀγωνιζόταν μέ τή νηστεία, τήν προσευχή, τήν ἄσκηση, τήν ἡσυχία, τήν ἐγκράτεια νά ζεῖ τό θαῦμα τῆς ἀνα-γεν-νήσεως καί μεταμορφώσεως τοῦ ἑαυτοῦ του καί νά πορεύεται σταθερά στόν δρόμο τῆς καθάρ-σεως καί τῆς ὁμοιώσεως μέ τόν Θεό.

Καί ὅπως ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐπάνω στό ὄρος Θαβώρ, ἐκπλη-κτος ἀπό τό θαῦμα πού ἔβλεπε, ἐξέφραζε τή χαρά του καί τήν ἐπι-θυμία του νά παραμείνει ἐκεῖ μαζί μέ τόν Χριστό, ἔτσι καί ὁ ὁσιος Νικάνωρ ἀπολάμβανε στό ταπει-νό ἀσκητήριό του ἀλλά καί στή Μονή τῆς Μεταμορφώσεως πού ἵδρυσε ἀργότερα, τήν κοινωνία τοῦ Θεοῦ διά τῆς νοερᾶς προσευχῆς. Ἀπο-λάμ-βανε τό ἄκτιστο φῶς τῆς θείας χάριτος πού κατέλαμπε τίς ὁλονύ-κτιες ἀγρυπνίες του. Αἰσθανόταν τή γλυκύτητα πού χαρίζει ἡ πα-ρουσία τοῦ Θεοῦ, προγευόμενος τῆς χαρᾶς καί τῆς μακαριότητος τήν ὁποία ἀπολαμβάνει τώρα στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τιμώντας, λοιπόν, σή-με-ρα τόν ὁσιο Νικάνωρα ἅς θυμη-θοῦμε ὅτι, ἀκόμη καί ἂν ἐμεῖς δέν ζοῦμε σέ ὄρη καί σέ σπηλιές, ὅπως ἐκεῖνος, μπορούμε νά ἐπιτύχουμε τή μετα-μόρφωσή μας. Καί μπορούμε, ἂν προσπαθοῦμε καί ἂν ἀγωνιζόμεθα, ὁ καθένας ἀνάλογα μέ τίς δυνά-μεις του, νά καθαίρουμε τήν ψυχή μας ἀπό ὅ,τι τήν σκοτίζει καί τήν βαρύνει, ἀπό τά πάθη καί τίς ἁμαρτίες μας, ἀπό τά ἐλαττώματα καί τίς ἀδυναμίες, ἂν ἀγωνιζό-μεθα νά τήν καθαίρουμε μέ τή νη-στεία, μέ τήν ἱερά ἐξομολόγηση καί τή θεία κοινωνία, ἀλλά καί παρακαλώντας τόν Θεό νά μᾶς δίδει τή χάρη του, ὥστε νά μπορέ-σουμε καί ἐμεῖς νά ζήσουμε τό θαῦμα τῆς προσωπικῆς μας μετα-μορ-φώσεως καί νά ἀξιωθοῦμε διά πρεσβειῶν καί τοῦ ὁσίου Νικά-νο-ρος νά ἀπολαύσουμε τό φῶς καί τή δόξα τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου μας στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐκεῖ ὅπου ἀναπαύεται καί εὐφραί-νεται καί ὁ ἐορταζόμενος ὁσιος πατήρ ἡμῶν Νικάνωρ.

ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ

